

Sygn. akt: I C 61/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kałwak

Protokolant: st. sekr. sądowy Urszula Krzywoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2016 roku

sprawy z **powództwa M. T.**

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. T. kwotę 4.735,49 zł (cztery tysiące siedemset trzydzieści pięć złotych 49/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 19.02.2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. T. kwotę 1.454,00 zł (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt cztery złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 stycznia 2016 r. powód **M. A. (2-im.) T.** prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Biuro (...).

i (...). mgr inż. M. T. z siedzibą w O. wystąpił przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.** wnosząc orzeczenie nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym, że pozwany ma zapłacić na rzecz powoda kwoty 4.735,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami od następujących kwot:-od kwoty 3.797,24 zł liczonymi od dnia 04.12.2015 roku do dnia zapłaty, od kwoty 338,25 zł liczonymi od dnia 04.12.2015 roku do dnia zapłaty i od kwoty 600,00 zł liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto, powód wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. A w przypadku wniesienia sprzeciwu przez pozwanego o zasądzenie ww. kwot od pozwanego na rzecz powoda.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 12 listopada 2015r. doszło do uszkodzenia samochodu M. nr rej. (...) będącego własnością A. G.. W chwili zdarzenia sprawca miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. Właściciel pojazdu M. (...) zgłosił szkodę na pojeździe do strony pozwanej w dniu 16 listopada 2015r. Pismem z dnia 3.12.2015r. strona pozwana przyznała poszkodowanemu odszkodowanie za zniszczony pojazd w wysokości 10.647,52 zł. oraz 153,75 zł za holowanie zniszczonego pojazdu. A. G. w dniu 4.01.2016r. przeniósł na powoda na podstawie umowy przelewu powierniczego roszczenia odszkodowawcze związane z uszkodzeniem pojazdu M.. Powód zawiadomił stronę pozwaną pismem z dnia 14.01.2016r. o dokonanej cesji. Zgodnie ze zleceniem A. G.. – powód sporządził opinię Nr (...) dotyczącą pojazdu

M. (...), która wykazała niedopłatę należnego odszkodowania, tj. koszty przywrócenia stanu pojazdu do stanu sprzed szkody wynoszą 14.444,76 zł brutto a nie 10.647,52 zł brutto według stanowiska strony pozwanej, tj. niedopłata wynosi 3.797,24 zł. Za sporządzenie opinii powód wystawił poszkodowanemu rachunek nr (...) na kwotę 600,00 zł, który to rachunek został przez poszkodowanego zapłacony i o zwrot tej kwoty powód wnosi również tym pozwem. Ponadto pozwany nie wypłacił pełnej kwoty zapłaconej przez A. G. za holowanie uszkodzonego pojazdu, gdyż niedopłata w tym zakresie wynosi 338,25 zł (492 zł minus 153,75 zł). Suma rachunku: kwota niedopłaty za szkody w pojeździe, kwota za opinię powoda tj. 600 zł i niedopłata za fakturę za holowanie pojazdu stanowi wartość przedmiotu sporu : 3.797,24 zł + 600 zł + 338,25 zł = 4.397,24 zł – pozew karta 3- 6.

Sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym – zarządzenie karta 25.

W odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 29.02.2016 r. strona pozwana (...) **S.A. z siedzibą w W.** wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także kwoty 17 zł tytułem zwrotu uiszczonych opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, iż bezspornym jest, iż pozwany przyjął odpowiedzialność za przedmiotową szkodę i tytułem naprawy uszkodzonego pojazdu przyznał odszkodowanie w wysokości 10.647,41 zł. Pozwany wbrew twierdzeniom powoda wycenił koszty naprawy pojazdu w sposób prawidłowy w oparciu o system Info – Ekspert z uwzględnieniem cen usług i części zamiennych zawartych w tym systemie wg. Norm czasowych operacji naprawczych. Powód wysokość swojego roszczenia w zakresie odszkodowania za koszty naprawy pojazdu opiera na różnicy pomiędzy kwota wynikającą z załączonej przez niego do pozwu kalkulacji naprawy a kwotą odszkodowania wypłaconą przez pozwanego. Ostatecznie powyższą kwestię rozstrzygnie opinia biegłego o dopuszczenie której to pozwany wnosi. Pozwany podniósł również, iż żądanie przez powoda zwrotu kosztów prywatnej kalkulacji naprawy jest nieuzasadnione jako nie pozostające z bezpośrednim związku przyczynowym ze szkodą. Poszkodowany nie odwoływał się od decyzji przyznającej odszkodowanie, po naprawieniu pojazdu co nastąpiło skoro zwrócił poszkodowany pojazd zastępczy, nie wystąpił do ubezpieczyciela ze wskazaniem, iż wypłacona kwota odszkodowania pozostaje niewystarczającą dla przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego. Wobec naprawienia pojazdu przez poszkodowanego i poniesienia w związku z tym rzeczywistych kosztów naprawy, żądanie czysto hipotetycznych kosztów tej naprawy pozostaje całkowicie bezpodstawnym. Skoro szkoda jest naprawiona to odszkodowanie przysługuje za realny koszt naprawy. Pozwany również podniósł, że wskazany w pozwie dzień 4.12.2015r. jako ten od którego pozwany miałby niejako pozostawać w opóźnieniu w wypłacie odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu jest niewłaściwy. Zgodnie bowiem z przepisem art. 817 kc zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od daty zawiadomienia po szkodzie. Poszkodowany faktycznie dokonał zgłoszenia szkody w dniu 16 listopada 2015 roku Niemniej jednak w zgłoszeniu szkody poszkodowany nie określił jednocześnie kwotowo swojego roszczenia w zakresie ww. odszkodowania, Pozwany po otrzymaniu zgłoszenia dokonał likwidacji szkody w wyniku której decyzją z dnia 3.12.2015 roku przyznał na rzecz poszkodowanego odszkodowanie. Pozwany spełnił więc świadczenie w wymaganym do tego 30 -owym terminie. Poszkodowany nie odwołał się od wydanej przez pozwanego decyzji i nie dochodził dodatkowej kwoty odszkodowania. Pozwany zwrócił uwagę na treść wyroku SN z dnia 6.07.1999r. III CKN 315/98 zgodnie z którym świadczenia odszkodowawcze zakładu ubezpieczeń są terminowe zakład nie pozostaje w opóźnieniu co do kwot nie objętych „decyzją” jeżeli poszkodowany po jej otrzymaniu lub wcześniej nie określił kwotowo swojego roszczenia, Tymczasem w realiach niniejszej sprawy to dopiero powód w złożonym pozwie wskazał iż dochodzi odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu w wysokości przekraczającej wypłaconą przez pozwanego z tergo tytułu kwotę, załączając kalkulacje naprawy z dnia 15.01.2016 roku W związku z tym ewentualny stan opóźnienia pozwanego w wypłacie odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu winien być liczony najwcześniej od dnia doręczenia pozwanemu pozwu tj. od dnia 19.02.2016 roku – odpowiedź na pozew karta 30-35.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 12 listopada 2015 r. doszło do wypadku drogowego, spowodowanego przez kierującego pojazdem B. o nr rej. (...). W zdarzeniu tym został uszkodzony samochód marki M., nr rej. (...) rok produkcji 2008, będącego własnością A. G.. W chwili zdarzenia sprawca miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w towarzystwie (...) S.A. z siedzibą w W.. W dniu 16 listopada 2015 roku A. G.. zgłosił zdarzenie szkodowe ubezpieczycielowi. Szkada została zarejestrowana pod numerem (...). Poszkodowany przedstawił ubezpieczycielowi rachunek za holowanie wystawiony przez P.H.U (...) A. W. w O. na kwotę 492,00 zł.

dowód : - fakty bezsporne, faktura za holowanie karta 11.

Na skutek zdarzenia szkodowego w pojeździe poszkodowanego doszło do następujących uszkodzeń: okładziny zderzaka tylnego, dolnej nakładki zderzaka tylnego, zewnętrznego lewego uchwyty zderzaka tylnego, tylnego lewego oraz środkowego czujnika wspomaganie parkowania, urządzenia holującego (zaczepu holowniczego), ściany bocznej tylnej lewej, zestawu mocowania szyby tylnej lewej, elementu dystansowego, nadkola tylnego lewego, tłumika wydechu lewego, pokrywy bagażnika (zgięta) naprawa 10JC, tarczy koła tylnego lewego (porysowana) – lakierowanie. Koszt naprawy pojazdu wynosi **14.444,78 zł** brutto. Biegły stwierdził, iż koszty te uznaje się za celowe i ekonomicznie uzasadnione do naprawy uszkodzeń pojazdu marki M. (...) nr rej (...) niezbędne do doprowadzenia tego pojazdu do stanu sprzed kolizji z dnia 12.11.2015 roku

dowód : - opinia biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej i ruchu drogowego A. P. z dnia 23.07.2016r. karta 60-61

W dniu 21.11.2015 r. ubezpieczyciel sporządził kosztorys, na podstawie systemu (...), w którym wycenił koszt naprawy pojazdu M. (...) na kwotę 10.647,52 zł brutto. Wycena obejmuje części zamienne, materiał lakierniczy, prace blacharskie i lakiernicze wg stawki 50 zł netto za rbg.

dowód :- kosztorys sporządzony przez ubezpieczyciela akta szkodowe w załączeniu.

Pismem z dnia 3 grudnia 2015 r. ubezpieczyciel poinformował A. G. iż w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 12.11.2015r. przyznał odszkodowanie w wysokości 10.801,27 zł na którą składa się szkoda w kwocie ustalonej w wyniku kalkulacji tj. kwota 10.647,52 zł oraz kwotę 153,75 zł tytułem kosztu holowania.

dowód : - decyzja ubezpieczyciela karta 9 akt sprawy i akta szkodowe w załączeniu, decyzja ubezpieczyciela dotycząca przyznania kosztów holowania karta 10.

W dniu 4 stycznia 2016r. w O. została zawarta „umowa powierniczego przelewu należnego odszkodowania” pomiędzy: Biurem (...) mgr. inż.

M. A. T. w O. (cesjonariuszem) reprezentowanym przez M. A. T.

a A. G. (cedentem). Zgodnie z § 1 umowy, cedent przelewa na rzecz cesjonariusza składniki należnego mu odszkodowania jako wierzytelność wynikającą z tytułu zdarzenia odszkodowawczego, w którym uszkodzony został pojazd marki M. (...) w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 12.11.2015r. zarejestrowaną u ubezpieczyciela (...) S.A pod nr (...) (pkt 1). Cesjonariusz przyjmuje powyższą wierzytelność na zasadzie powiernictwa celem jej odzyskania od ubezpieczyciela dla cedenta (pkt 2).

dowód : - „umowa powierniczego przelewu należnego odszkodowania” – k. 12.

Pismem opatrzonym datą 14.01.2016r. M. A. T. zawiadomił ubezpieczyciela (...) S.A. w W. o powyższej umowie cesji wierzytelności.

dowód :- zawiadomienie ubezpieczyciela o cesji –k.13.

W dniu 15.01.2016 r. mgr inż. M. A. T. działając jako rzeczoznawca motoryzacyjny P. sporządził pisemną opinię nr (...) na zlecenie A. G. - właściciela uszkodzonego pojazdu marki M. (...), którego dotyczy opinia.

Odszkodowanie ustalono w wyniku symulacji kosztów naprawy z wykorzystaniem identycznych jak uszkodzone części oraz uśrednionej rynkowej ceny za jednostki pracochłonności właściwej dla miejsca rejestracji pojazdu oraz jednolitej dla wszystkich niezbędnych prac. Szkada miała charakter częściowy. Zgodnie z opinią, należne odszkodowanie za szkodę w pojeździe powinno odpowiadać kosztowi przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody i wynosić 14.444,76 zł brutto (tj. z podatkiem VAT 23%). Zakres uszkodzeń pojazdu został przyjęty według ustaleń poczynionych przez specjalistów firmy ubezpieczeniowej, którym inicjatywę w tym zakresie oddał poszkodowany zgłaszając szkodę oraz na podstawie oględzin uszkodzonego pojazdu wykonanych przez opiniującego.

dowód : - opinia (...) z dnia 15.01.2016 r. sporządzona przez mgr inż. M. A. T. – k. 15 – 18;

- kalkulacja naprawy nr (...) sporządzona w systemie (...) przez mgr inż. M. A. T. r. – k. 19-21.

Za sporządzoną opinię mgr inż. M. A. T. reprezentujący Biuro (...) i (...) Samochodowych mgr inż. M. A. T. z siedzibą w O. wystawił w dniu 16.01.2016r. rachunek A. G. na kwotę 600,00 zł z terminem płatności w dniu 16.01.2016r. Na rachunku widnieje adnotacja, że zapłacono gotówką.

dowód : - rachunek z dnia 16.01.2016r. – k. 22.

Sąd zważył.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w istocie w całości za wyjątkiem roszczenia co do okresu od których zaczynały bieg odsetki za opóźnienie w zapłacie żądanej kwoty.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy bezsporne były okoliczności zdarzenia szkodowego, jak również, co do zasady, odpowiedzialność gwarancyjna strony pozwanej jako ubezpieczyciela OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za skutki zdarzenia szkodowego z dnia 12.11.2015r. Poza sporem był również fakt, iż w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego szkody, ubezpieczyciel wypłacił na rzecz poszkodowanego kwotę 10.647,52 zł tytułem odszkodowania. Bezsporny był również zakres uszkodzeń w pojeździe A. G..

Sporna natomiast pozostawała kwota dochodzonego przez powoda odszkodowania ponad kwotę już wypłaconą tj. ponad kwotę 10.647,52 zł, która w ocenie ubezpieczyciela w pełni kompensowała szkodę. Kwestionowane było również roszczenie zasądzenia równowartości kosztu sporządzenia prywatnej kalkulacji wyceny szkody załączonej do pozwu.

Natomiast w toku procesu nie był kwestionowany przez stronę pozwaną koszt dochodzonej przez stronę powodową należności z tytułu poniesionych kosztów holowania pojazdu.

Na podstawie art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (§ 1).

W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (§ 2). Natomiast zgodnie z treścią art. 363 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu (§ 1). Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić

w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili (§ 2).

Biegły sądowy A. P. w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu wyliczył, iż koszt naprawy uszkodzonego pojazdu stanowi kwotę 14.444,76 zł brutto. Sąd ocenia opinię biegłego jako wiarygodną, nie znalazł podstaw przy bierności stron do kwestionowania z urzędu jej ustaleń. Żadna ze stron postępowania przedmiotowej opinii biegłego nie kwestionowała, nie zniosła do niej żadnych zastrzeżeń. Opinię biegłego profesjonalni pełnomocnicy stron otrzymali: pełnomocnik powoda 28.10.2016r., a pełnomocnik pozwanego 27.10.2016 r. (dowody doręczenia karta 74) do dnia następnej rozprawy wyznaczonej na dzień 29 grudnia 2016 roku żadne uwagi co do opinii nie wpłynęły.

W ocenie sądu powód miał prawo również domagać się naprawy pojazdu przy użyciu nowych części oryginalnych. W dniu 12 kwietnia 2012 r. Sąd Najwyższy w składzie 7 sędziów w sprawie o sygn. akt III CZP 80/11 (OSNC 2012/10/112, LEX nr 1129783, Prok.i Pr.-wkł. 2013/4/38, www.sn.pl, Biul.SN 2012/4/5, M.Prawn. 2012/24/1319-1323, LEX nr 1129783) podjął uchwałę o treści: „ Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi”. Tym samym ciężar dowodu w zakresie ewentualnego wzrostu wartości pojazdu spoczywa w tym zakresie na ubezpieczycielu, gdyż to on z tego faktu wywodzi dla siebie skutki prawne w postaci ograniczenia wysokości odszkodowania (art. 6 k.c.). Ubezpieczyciel w żaden sposób nie wykazał powyższej okoliczności.

Dotychczas w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany ubezpieczyciel wypłacił na rzecz poszkodowanego tytułem szkody w pojeździe kwotę 10.647,52 zł brutto na podstawie własnej wyceny. Zatem tytułem naprawienia szkody w pojeździe należy się jeszcze kwota 3.797,24 zł (14.44,76 zł – 10.647,52 zł = 3.797,24 zł.)

W ocenie Sądu zasadny i celowy był również poniesiony przez poszkodowanego wydatek związany z zapłatą za sporządzoną przez M. A. T. prywatną kalkulację szkody

w kwocie 600,00 zł. Sąd Najwyższy w Uchwale z dnia 18 maja 2004 r., sygn. akt III CZP 24/04, (OSNC 2005/7-8/117, Prok.i Pr.-wkł. 2005/1/32, Biul.SN 2004/5/6, Wokanda 2004/7-8/12, Wspólnota 2004/14/55, M.Prawn. 2005/3/162, M.Prawn. 2004/13/583, M.Prawn. 2004/15/720, LEX nr 106617) wskazał, że „Odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego”.

W przedmiotowej sprawie właściciel pojazdu A. G. nie dysponował wiedzą specjalistyczną pozwalającą mu wycenić szkodę w pojeździe i oszacować czy proponowane przez ubezpieczyciela odszkodowanie kompensuje rzeczywistą szkodę w pojeździe. Na przeszkodzie w uwzględnieniu tego roszczenia nie stoi również fakt, iż wyceny dokonał rzeczoznawca motoryzacyjny M. A. T. – tj. powód. Opinia została bowiem sporządzona na zlecenie właściciela uszkodzonego pojazdu A. G., który poniósł ten koszt, zgodnie z rachunkiem przedstawionym ubezpieczycielowi. Natomiast mając na uwadze opisaną wyżej konstrukcję przelewu powierniczego i tak ostatecznym beneficjentem zasądzonej kwoty staje się cedent – A. G..

W odniesieniu do żądania zasądzenia kwoty będącej wyrównaniem za poniesiony koszt holowania, będącej różnicą pomiędzy poniesionym faktycznie kosztem wynikającym w przedstawionego ubezpieczycielowi przez poszkodowanego rachunku (492,00zł) a kwotą wypłaconą z tego tytułu przez ubezpieczyciela (153,75 zł). W związku z tym, iż pozwany w tym zakresie się nie wypowiedział co do twierdzeń strony powodowej sąd przyjmuje żądanie powoda w tej części i okoliczności podnoszone przez powoda na jego uzasadnianie jako przyznane przez stronę pozwaną – art. 230 kpc.

Zatem należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.735,49 zł (3.797,24 zł + 600,00 zł+ 338,35 zł = 4.735,49 zł)

Od zasądzonej kwoty odszkodowania w wysokości 4.735,49 zł Sąd zasądził również odsetki od dnia 19 lutego 2016 r. do dnia zapłaty tj. od dnia otrzymania pozwu przez stronę pozwaną (karta 45 dowód doręczenia) w pozostałym zakresie oddalając żądanie strony powodowej w tym względzie. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c., mając na uwadze terminy likwidacji szkody wskazane w art. 817 § 1 k.c. jak również art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, jak również fakt, iż ubezpieczyciel wydał w dniu 09.06.2015 r. decyzję (k. 9). Wskazać, należy iż strona powodowa nie kierowała do pozwanego po przejęciu wierzytelności żadnego wezwania o zapłatę, jak również nie podjęła postępowania do ugodowego załatwienia sporu nawet po zapoznaniu się z oszacowaniem szkody zleconej przez właściciela pojazdu poszkodowanego. Sąd podziela stanowisko strony pozwanej prezentowane w toku procesu co do okresu, za które należą się odsetki. Pozwany spełnił świadczenie w wymaganym do tego 30 -owym terminie, poszkodowany nie odwołał się od wydanej przez pozwanego decyzji i nie dochodził dodatkowej kwoty odszkodowania. Stosownie do treści wyroku SN z dnia 6.07.1999r. III CKN 315/98 zakład nie pozostaje w opóźnieniu co do kwot nie objętych „decyzją” jeżeli poszkodowany po jej otrzymaniu lub wcześniej nie określił kwotowo swojego roszczenia, dopiero powód w złożonym pozwie wskazał, iż dochodzi odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu w wysokości przekraczającej wypłaconą przez pozwanego z tego tytułu kwotę, załączając kalkulacje naprawy z dnia 15.01.2016 roku. Wcześniej nie inicjował postępowania przedsądowego. W związku z tym ewentualny stan opóźnienia pozwanego w wypłacie odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu winien być liczony najwcześniej od dnia doręczenia pozwanemu pozwu tj. od dnia 19.02.2016 roku .

Nadto, wskazać należy, że w dniu 01.01.2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1830). Zmieniła ona m.in. brzmienie art. 481 k.c. Artykuł 481 § 2 k.c. w dotychczasowym brzmieniu przewidywał, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Po zmianie wprowadzonej powyższą ustawą powyższy paragraf stanowi, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Mając na uwadze powyższe sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 19 lutego 2016 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., tj. mając na uwadze wynik procesu. Na zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powoda w punkcie II sentencji wyroku kwotę 1.454,00zł składają się następujące należności: 237 zł – opłata sądowa od pozwu, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 1.200 zł – wynagrodzenie pełnomocnika powoda w osobie adwokata na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).

Na marginesie wskazać należy, iż odrębnymi zarządzeniami zwrócone zostały stronom pozostałe kwoty z niewykorzystanych zaliczek w sprawie.